

ΠΑ.Σ.Ο.ΝΟ.Π

Πανελλήνια Συνδικαλιστική
Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού

Μέλος της

Global Nurses United
Unidad Global de Enfermeros/as
Unidade Global de Enfermeiros/as
Union syndicale des infirmiers(ères) du monde
국제 간호사 연대

Αριστοτέλους 73
Αθήνα
Τηλ: 2108234914
Fax: 2108234916

Αθήνα: 3/2/2017
Αρ. Πρωτ: 731

Προς: Υπουργό Υγείας κ.Α. Ξανθό
-Δ/ση Επαγγελματιών Υγείας
Τμήμα Α
-ΕΣΑΝ

Κοιν: Πρόεδρο ΕΣΑΝ
κ.Α. Τζιάλλα

**ΘΕΜΑ: Υπόμνημα υποβολής προτάσεων της Πανελληνίας Συνδικαλιστικής
Ομοσπονδίας Νοσηλευτικού Προσωπικού**

Αξιότιμες Κυρίες, Αξιότιμοι Κύριοι

Η Πανελλήνια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού (ΠαΣΟΝοΠ) από συστάσεώς της εν έτη 2002, αποτελεί το αντιπροσωπευτικότερο Δευτεροβάθμιο, Κλαδικό Συνδικαλιστικό όργανο του Νοσηλευτικού προσωπικού που υπηρετεί στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Η Ομοσπονδία μας, στα 15 χρόνια ιστορίας και δράσης της πάντοτε εντός του Δημοκρατικού πλαισίου και σύμφωνα με όσα ο Νόμος και το Σύνταγμα ορίζουν ήταν και παραμένει πάντοτε προσηλωμένη στη συνδικαλιστική εκπροσώπηση της μεγαλύτερης εργασιακής ομάδας στο ΕΣΥ που δεν είναι άλλη από το Νοσηλευτικό προσωπικό στο σύνολό του (Νοσηλεύτες ΠΕ, ΤΕ, Βοηθοί Νοσηλεύτες ΔΕ, Μαίες, Επισκέπτες/τριες Υγείας), την ανάδειξη δυσχερειών και την υποβολή προτάσεων στην κατεύθυνση βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών Υγείας προς τους πολίτες, με μοναδικό γνώμονα την προάσπιση του Δημοσίου συμφέροντος χωρίς ίχνος μικροπολιτικής σκοπιμότητας.

Στην κατεύθυνση αυτή σας υποβάλλουμε τα αιτήματα – προτάσεις της Ομοσπονδίας μας, για μια συνολικότερη μεταρρύθμιση σε ότι αφορά τη Νοσηλευτική στην Ελλάδα, και τα οποία με τη σειρά τους απαιτούν πολιτική

βούληση προκειμένου να ευοδωθούν.

Τα πάγια αιτήματα της Ομοσπονδίας μας είναι :

- Η Σύσταση Ενιαίου Επαγγελματικού Κλάδου Νοσηλευτικού Προσωπικού για Νοσηλευτές ΠΕ/ΤΕ, ΔΕ Β. Νοσηλευτών, Μαιές, Επισκέπτες,

που αποτελεί βασική μεταρρύθμιση για το επάγγελμά μας και τις ιδιαιτερότητές του, όπου και θα δύνανται να ορίζονται οι κάτωθι παράμετροι:

1) **Στελέχωση, Τροποποίηση του ΠΔ87/1986, κριτήρια πρόσληψης** στο ΕΣΥ και στελέχωση των Μονάδων Υγείας με ασφαλείς, σύγχρονες αναλογίες Νοσηλευτών –ασθενών, που θα διασφαλίζουν την αποδοτικότητα των Οργανισμών και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

2) **Ειδικό Νοσηλευτικό μισθολόγιο, επιδόματα, εφημερίες κ.τ.λ.**

Οι αμοιβές που αφορούν το μισθολόγιο του κλάδου Νοσηλευτών ΕΣΥ όπως τα επιδόματα, οι εφημερίες και οι υπερωρίες, είναι αντικείμενο δύσκολο και πολυσύνθετο. Προτείνουμε τη δημιουργία Ομάδας Εργασίας, που θα μελετήσει επισταμένως το θέμα, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά μισθολόγια των άλλων επαγγελματικών ομάδων και ειδικά των ιατρών, το καθεστώς υπερωριών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, το κόστος ενός τέτοιου μισθολογίου, την άποψη της ΑΔΕΔΥ, και η οποία θα καταθέσει μια ρεαλιστική πρόταση για όλα αυτά, ως βάση διαπραγμάτευσης και διαλόγου. Ωστόσο, το Ειδικό αυτό μισθολόγιο θα πρέπει να αμείβει δίκαια το παραγόμενο έργο και να ενσωματώνει το ποσό που σήμερα καταβάλλεται στο Νοσηλευτικό προσωπικό ως Ανθυγιεινό Επίδομα και το οποίο βαίνει προς κατάργηση έως την 31/12/2017 ενόψει της επικείμενης εναρμόνισης με την αντίστοιχη Ευρωπαϊκή Νομοθεσία.

3) **Ειδικό Ασφαλιστικό και Συνταξιοδοτικό καθεστώς (ΒΑΕ).**

Η ουσιαστική ένταξη και διατήρηση του Νοσηλευτικού επαγγέλματος στη λίστα των Βαρέων και Ανθυγιεινών επαγγελμάτων είναι για μας θέση αδιαπραγμάτευτη. Αυτό σημαίνει πέντε χρόνια νωρίτερα στη σύνταξη με πλήρεις συντάξιμες αποδοχές, και την συνέχιση της καταβολής του ανθυγιεινού επιδόματος όπως σήμερα αυτό καταβάλλεται, έως ότου τεθεί σε εφαρμογή το Ειδικό Νοσηλευτικό Μισθολόγιο.

Επιπλέον ο σεβασμός στην εργαζόμενη μητέρα θα πρέπει να βρει ανταπόκριση στο πρόσωπο της Νοσηλεύτριας, ως επαγγελματία σκληρά εργαζομένης, σε συνθήκες απασχόλησης ιδιαίτερα δύσκολες.

- **Εκπαίδευση του νοσηλευτικού προσωπικού της χώρας .**

1) Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση (προπτυχιακή) για το σύνολο των Νοσηλευτών.

2) Μετεκπαίδευση υπό τη μορφή Νοσηλευτικής Ειδικότητας ως απαραίτητου κριτηρίου πρόσληψης στο ΕΣΥ.

Τα ως άνω εξειδικεύονται αναλυτικά ως εξής:

1) Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση:

Κατά την ψήφιση του ν.3252/2004 για την ίδρυση της Ένωσης Νοσηλευτών Ελλάδας (ΝΠΕΔ) ως Φορέα ελέγχου του Νοσηλευτικού επαγγέλματος, υπήρξε διακομματική συμφωνία τόσο κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων όσο και στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου, για την ψήφιση ενός νομοσχεδίου που θα αφορούσε την Πανεπιστημιακού Επιπέδου, ενιαία εκπαίδευση των Νοσηλευτών.

Και αυτό, γιατί το αίτημα για ενιαία, Πανεπιστημιακού επιπέδου Νοσηλευτική Εκπαίδευση είναι διαχρονικά καθολικό από όλους τους Νοσηλευτικούς Φορείς, αλλά ταυτόχρονα καθίσταται αναγκαιότητα καθώς η ΕΝΕ δεν έχει σήμερα δικαιοδοσία ελέγχου στο 50% των ασκούντων τη Νοσηλευτική, δηλαδή στους Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Βοηθούς Νοσηλευτών.

Με την ίδρυση του ΕΣΥ το 1983 άρχισε να παρατηρείται μια δυσαναλογία στην ανάπτυξη των νοσηλευτικών κλινών, σε σχέση με την αριθμητική αύξηση των Ιατρών και των Νοσηλευτών, με αποτέλεσμα σήμερα ο αριθμός των Ιατρών να ξεπερνάει εκείνον των Νοσηλευτών. Σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat αλλά και τις ετήσιες εκθέσεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της ΕΕ στην οποία παρατηρείται αυτή η δυσαναλογία, αφού στις υπόλοιπες χώρες οι Νοσηλευτές είναι κατά πολύ περισσότεροι από τους Ιατρούς. Επίσης στην Ελλάδα, αντιστοιχούν οι λιγότεροι στην Ευρώπη Νοσηλευτές ανά κάτοικο, κατατάσσοντας τη χώρα μας στην τελευταία θέση μεταξύ των μελών της Ε.Ε.

Από όλα τα παραπάνω, καταδεικνύεται ότι απαιτείται μια γενναία μεταρρύθμιση σε ότι αφορά την παραγωγή Νοσηλευτικού προσωπικού στη χώρα μας, αν θέλουμε πραγματικά η Ελλάδα να μην είναι μονίμως ουραγός στους σχετικούς πίνακες των εκθέσεων των διεθνών Οργανισμών που καταγράφουν τα δεδομένα της Υγείας, και αν πραγματικά διεκδικούμε για τους Πολίτες, αποτελεσματικές και ποιοτικές υπηρεσίες Υγείας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 Α του άρθρου 5 του Ν. 1579/1985 (ΦΕΚ Α/217/85) τον τίτλο του Νοσηλευτή -Νοσηλεύτριας κατέχουν οι πτυχιούχοι τμημάτων Νοσηλευτικής ΑΕΙ, ΤΕΙ, τώως Ανωτέρων Σχολών αδελφών νοσοκόμων, επισκεπτριών αδελφών νοσοκόμων, ΚΑΤΕΕ και οι πτυχιούχοι που κατέχουν ισότιμα πτυχία της αλλοδαπής.

Ο τίτλος του Βοηθού Νοσηλευτή έχει κατοχυρωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Π.Δ. 210/2001 στους κατόχους πτυχίων ΤΕΕ και Β' κύκλου Βοηθών

Νοσηλευτών, στους αποφοίτους των ΙΕΚ Νοσηλευτικής, των πρώην Μέσων Τεχνικών Επαγγελματικών Νοσηλευτικών Σχολών (ΜΤΕΝΣ), των πρώην τεχνικών επαγγελματικών λυκείων (Τ.Ε.Λ.) με κατεύθυνση Νοσηλευτικής και ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής. Πέρα από τις δύο κατηγορίες, υπάρχει και η κατηγορία του λοιπού υγειονομικού προσωπικού, δηλαδή χωρίς ειδική εκπαίδευση.

Ο ιδιαίτερα μικρός αριθμός πτυχιούχων Νοσηλευτών/τριών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συνεπάγεται αυξημένη επικινδυνότητα για τη δημόσια υγεία, αφού ισοδυναμεί με χαμηλότερης ποιότητας νοσηλευτική φροντίδα που παρέχεται σήμερα από τα δημόσια νοσοκομεία, γεγονός που αποτυπώνεται στις σχετικές έρευνες ικανοποίησης των χρηστών των Υπηρεσιών Υγείας.

Η ύπαρξη ενός επιστημονικά και ποσοτικά επαρκούς κι επαγγελματικά ικανοποιημένου νοσηλευτικού σώματος αποτελεί την προϋπόθεση οποιασδήποτε σοβαρής προσπάθειας βελτίωσης της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του υγειονομικού συστήματος. Μέχρι σήμερα από την Ελληνική Πολιτεία δεν δόθηκε κανένα κίνητρο επιστημονικής αναβάθμισης επαγγελματιών, που όχι μόνο έχουν αποδείξει με την πολυετή εργασιακή τους συμπεριφορά στα Δημόσια νοσοκομεία ότι είναι ικανά, αλλά και έχουν τη διάθεση να προσφέρουν ως Νοσηλευτές.

Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί ότι πολλές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης που είναι πλέον μέλη της Ε.Ε., όπως η Πολωνία και η Βουλγαρία, αλλά και χώρες υπό ένταξη όπως η Τουρκία και η Αλβανία, έχουν ξεκινήσει ευρύτατα Πανεπιστημιακά προγράμματα για Νοσηλευτές.

Το μοντέλο λοιπόν της Εκπαίδευσης που πρέπει άμεσα να ακολουθηθεί στην Ελλάδα από εδώ και πέρα και με δεδομένα τα σφάλματα του παρελθόντος αλλά και των σημερινών συνθηκών νοσηλείας, είναι αυτό της ενιαίας εκπαίδευσης του συνόλου των Νοσηλευτών σε Πανεπιστημιακό επίπεδο ΑΕΙ.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την ισοτίμηση των πτυχίων των αποφοίτων των ΤΕΙ και των πτυχιούχων των ισοτίμα αναγνωρισμένων σχολών της ημεδαπής και της αλλοδαπής, με αυτό των Νοσηλευτικών Τμημάτων των Σχολών Επιστημών Υγείας των ΑΕΙ. Για να γίνει αυτό εφικτό θα πρέπει να ρυθμιστεί η παρακολούθηση ενός προγράμματος εκπαίδευσης όμοιο στον τρόπο εφαρμογής και στη χρηματοδότηση του, με αυτό των Δασκάλων, αποφοίτων των Παιδαγωγικών Ακαδημιών που ισοτίμησαν τα πτυχία τους με τους συναδέλφους τους, αποφοίτους των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου.

Όσο αφορά το πρόγραμμα αυτό καθαυτό, προτείνουμε την εκπόνησή του από τα Νοσηλευτικά Τμήματα των Σχολών Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πελοποννήσου σε συνεργασία με τα Νοσηλευτικά Τμήματα των ΑΤΕΙ και μετά από έναν ανοιχτό διάλογο όλων των φορέων της Νοσηλευτικής, ώστε να καλυφθούν τα τυχόν γνωστικά κενά των αποφοίτων του ΤΕΙ σε σχέση με αυτών του Πανεπιστημίου.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να ανοίξουν και άλλες Πανεπιστημιακές Σχολές Νοσηλευτικής, όπου υπάρχουν ήδη Ιατρικές Σχολές και αντιστοιχα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία, δηλαδή συνολικά 7 Σχολές πανελλαδικά, προκειμένου να διασφαλιστεί έτσι το επίπεδο των παρεχόμενων σπουδών, με αντιστοιχη σταδιακή κατάργηση των 9 Τμημάτων ΑΤΕΙ που λειτουργούν σήμερα, αλλά και της μίας (1) Σχολής ΑΤΕΙ Επισκεπτών/τριών Υγείας που λειτουργεί στην Αθήνα, καθώς και των τριών (3) ΑΤΕΙ Σχολών Μαιευτικής. Οι συγκεκριμένες δύο ειδικότητες, μπορούν να γίνουν κατευθύνσεις των Πανεπιστημιακών Νοσηλευτικών Σχολών, καθώς ήδη διαθέτουν σε μεγάλο βαθμό κοινό πρόγραμμα σπουδών με τη Νοσηλευτική.

Ταυτόχρονα προτείνουμε για τους συναδέλφους Δευτεροβάθμιας

Εκπαίδευσης κατόχους πτυχίων ΤΕΕ Β' κύκλου Βοηθών Νοσηλευτών, τους αποφοίτους των πρώην Μέσων Τεχνικών Επαγγελματικών Νοσηλευτικών Σχολών (ΜΤΕΝΣ) των πρώην επαγγελματικών λυκείων (Τ.Ε.Λ.) με κατεύθυνση Νοσηλευτικής και ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής και μόνο για αυτούς οι οποίοι είναι απόφοιτοι Λυκείου ή Εξατάξιου Γυμνασίου και έχουν τουλάχιστον πενταετή επαγγελματική εμπειρία να παρακολουθήσουν ένα πρόγραμμα εξομοίωσης φοιτώντας αρχικά στα ΤΕΙ της χώρας και με το πέρας της φοίτησης τους να λαμβάνουν πτυχίο ισοτίμο με αυτό των αποφοίτων του ΤΕΙ.

Με αυτή τη λύση θα αποφευχθεί η προσβολή του όλου εγχειρήματος ως αντιουσιαστικού, καθώς οι αντίθετοι στην εξομοίωση των πτυχίων των νοσηλευτών ΔΕ προτείνουν ως βάσιμο επιχειρήματα ότι κατά το άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος δεν επιτρέπεται αδικαιολόγητα όμοια μεταχείριση προσώπων που τελούν σε διαφορετικές συνθήκες (βλέπε σχετικά και την υπ' αριθμόν 1260/1995 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, σχετικά με την χορήγηση νοσηλευτικής ειδικότητας).

Ταυτόχρονα θα πρέπει οι σχολές των ΤΕΙ και σε διάρκεια επτά ως δέκα ετών να μη δέχονται νέους εισακτέους παρά μόνο να λειτουργούν για να εκπαιδεύουν τους φοιτητές που έχουν ήδη εισαχθεί και τους συναδέλφους Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με τελικό σκοπό την αναστολή της λειτουργίας τους. Επίσης όλες οι σχολές στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει να αναστείλουν τη λειτουργία τους και να σταματήσουν να παράγουν Βοηθούς Νοσηλευτών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Η παραγωγή Νοσηλευτών σε αυτό το διάστημα δε θα γνωρίσει μεγάλη κάμψη, διότι τα ΤΕΙ για τα τέσσερα πρώτα χρόνια εφαρμογής αυτού του προγράμματος θα παράγουν αποφοίτους και στο ίδιο διάστημα θα εισάγονται φοιτητές στα Νοσηλευτικά τμήματα των ΑΕΙ, που θα αρχίσουν να αποφοιτούν μόλις τα ΤΕΙ σταματήσουν την παραγωγή Νοσηλευτών. Στο εκπαιδευτικό προσωπικό του ΤΕΙ θα πρέπει να δοθούν κίνητρα (όπως εκπαιδευτικές άδειες, πρόσβαση σε μεταπτυχιακά κλπ), ώστε να μπορέσουν στο χρονικό διάστημα μέχρι την οριστική κατάργηση της Σχολής της Νοσηλευτικής των ΤΕΙ να αποκτήσουν εκείνα τα απαραίτητα προσόντα, ώστε να μπορούν να μεταταγούν στις θέσεις ΔΕΠ των Πανεπιστημιακών Νοσηλευτικών τμημάτων, που θα πρέπει να αρχίσουν αμέσως να ανοίγουν και σε άλλα ΑΕΙ της χώρας, όπως προαναφέρθηκε.

Οι απόφοιτοι συναδέλφοι που θα παρακολουθούν με επιτυχία το πρόγραμμα εξομοίωσης στα ΤΕΙ θα μπορούν να εγγράφονται ως μέλη στην ΕΝΕ και να αποκτούν την άδεια άσκησης επαγγέλματος. Όσοι από αυτούς επιθυμούν, μπορούν να συνεχίσουν την εκπαίδευση μετέχοντας στο πρόγραμμα ισοτίμησης των πτυχίων ΤΕΙ και ΑΕΙ όπως αυτό περιγράφηκε πιο πάνω.

Όσοι από τους συναδέλφους Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν επιθυμούν να μετέχουν στα προγράμματα ισοτίμησης μπορούν να συνεχίσουν να εξασκούν τα καθήκοντα τους, όπως μέχρι σήμερα τα εξασκούσαν, οι θέσεις τους θα γίνονται προσωποπαγείς και μετά τη συνταξιοδότηση τους δεν θα επαναπροκηρύσσονται ως θέσεις ΔΕ Βοηθών, αλλά ως θέσεις Νοσηλευτών.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα βαθμίδα Βοηθητικού Υγειονομικού Προσωπικού με καθορισμένα και σαφή επαγγελματικά δικαιώματα και καθήκοντα. Η εκπαίδευση αυτού του κλάδου θα πρέπει να παρέχεται από τα ΤΕΕ Β' κύκλου και από τα ΙΕΚ, δεν θα φέρει τον τίτλο του Νοσηλευτή και ούτε οποιονδήποτε άλλο νοσηλευτικό επιθετικό προσδιορισμό. Προτείνουμε οι απόφοιτοι αυτού του κύκλου εκπαίδευσης να ονομάζονται «Επιμελητές ή Φροντιστές ασθενών» κατά τα διεθνή πρότυπα, ενώ η πρόσβαση αυτού του κλάδου στην Νοσηλευτική Σχολή των ΑΕΙ θα πρέπει να γίνεται μόνο με το εκάστοτε

ισχύον σύστημα εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

2) Νοσηλευτική Ειδικότητα:

Στην εποχή της απόλυτης εξειδίκευσης, που διέπει σχεδόν όλους τους εργασιακούς χώρους, και ειδικά στην υγεία, απαιτούνται όλο και περισσότερα εφόδια γνώσεων από τους Νοσηλευτές, για να ανταποκριθούν στις ανάγκες νοσηλείας.

Η Ενιαία Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση από μόνη της, δεν καλύπτει τους εξειδικευμένους τομείς άσκησης του Νοσηλευτικού επαγγέλματος. Απαραίτητη λοιπόν κρίνεται η Νοσηλευτική ειδικότητα, ως μορφή ειδίκευσης, η οποία θα ετοιμάζει το Νοσηλευτή για να ασκήσει το Νοσηλευτικό επάγγελμα σε συγκεκριμένο τομέα και όχι όπου τύχει.

Μέχρι και σήμερα, όλοι γνωρίζεται, πως οι Νοσηλευτές μετά τη λήψη του πτυχίου τους και το διορισμό τους τοποθετούνται από τους Διευθυντές/τριες Νοσηλευτικής υπηρεσίες στις κλινικές και τα τμήματα των Νοσοκομείων κατά το δοκούν.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι νεοπροσλαμβανόμενοι συνάδελφοι να μη μπορούν να επιλέξουν τομέα απασχόλησης και οι επιθυμία τους για προσφορά σε συγκεκριμένο αντικείμενο να ποδοπατείται, από τις ανάγκες κάλυψης των κενών του συστήματος νοσηλείας.

Επιπλέον και με δεδομένη την έλλειψη υψηλής Νοσηλευτικής εξειδίκευσης, οι νέοι συνάδελφοι στην ουσία ξανά διδάσκονται το επάγγελμα, κατά την άσκηση του, αμέσως μετά από το διορισμό τους, από τους παλαιότερους, διαιωνίζοντας καταστάσεις, οι οποίες πλέον θεωρούνται απαράβατες παραδοχές λειτουργίας, κάτι σαν εθιμικό δικαίο, όπως αυτές έχουν αποσαφηνισθεί μέσα στο πλέγμα δραστηριοτήτων της κάθε κλινικής και εργαστηρίου του Νοσοκομείου, ή της κοινότητας, ή της Πρόνοιας.

Η κατάσταση αυτή στερεί του επαγγέλματος από φρέσκες ιδέες και καθλώνει τα νέα μυαλά σε συνθήκες νοσηλευτικού δεινοσαυρισμού. Παράλληλα η ανάπτυξη καινοτόμων προτάσεων λειτουργίας των κλινικών που αφορούν το νοσηλευτικό έργο εκλείπουν, με αποτέλεσμα την παράταση του τέλους και την παντελή διάθεση αλλαγών, μεταρρυθμίσεων και παντρέματος της εμπειρίας με τη νέα γνώση, όπως αυτή τη φέρει ο νέος συνάδελφος.

Επιπλέον το χάσμα γνώσεων με το ιατρικό προσωπικό μεγαλώνει. Οι γιατροί κατά μέσο όρο για να εξασκήσουν το επάγγελμα τους εκπαιδεύονται σε έξι προπτυχιακά χρόνια και άλλα πέντε ως εξειδικευόμενοι και ένα ως αγροτικοί, φτάνοντας συνολικά τα 11 χρόνια εκπαίδευσης, για να μπορέσουν να σταθούν έτοιμοι μπροστά στις απαιτήσεις του επαγγέλματος τους.

Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι, πως η ισότιμη συμμετοχή των Νοσηλευτών στην θεραπευτική ομάδα, μάλλον, σαν ανέκδοτο ακούγεται, αφού η πλάστιγγα των γνώσεων γέρνει προς τους ιατρούς, με αποτέλεσμα τη διαιώνιση του δεσποτικού ιατροκεντρικού μοντέλου λειτουργίας των τμημάτων του Νοσοκομείου.

Η ενασχόληση λοιπόν για ένα χρόνο των Νοσηλευτών πριν το διορισμό τους σε ένα πρόγραμμα νοσηλευτικών ειδικοτήτων, με σαφή εκπαιδευτικό και ταυτοχρόνως επαγγελματικό περιεχόμενο θα είχε πολλαπλά οφέλη. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε τα εξής:

- Ενασχόληση με αντικείμενο επιλογής (π.χ. ΜΕΘ), άραγε μεγαλύτερο

ενδιαφέρον.

- Περισσότερο χρόνο ενασχόλησης με το επάγγελμα, σε καθεστώς εργασίας, με αποτέλεσμα την απομυθοποίηση του και την ενεργό συμμετοχή πριν το διορισμό.

- Περισσότερη μελέτη και ερευνητική προσπάθεια από πλευράς των συμμετεχόντων.

- Τη δημιουργία στα νοσοκομεία γραφείων εκπαίδευσης, που θα συντονίζουν, με ένα αυστηρό πλαίσιο λειτουργίας τους εκπαιδευόμενους και θα ετοιμάζουν τα προγράμματα θεωρητικής κλινικής και ερευνητικής εκπαίδευσης.

- Άμεση σύνδεση των ειδικευομένων Νοσηλευτών με την παραγωγική διαδικασία.

- Καταπολέμηση της ανεργίας, τόνωση των Νοσοκομείων με την πρόσληψη για εκπαίδευση ειδικευομένων Νοσηλευτών.

- Ανάπτυξη νέων Νοσηλευτικών ειδικοτήτων σε όλους τους τομείς άσκησης του Νοσηλευτικού επαγγέλματος.

- Καθιέρωση στα νοσοκομεία του κλινικού εκπαιδευτή και την κατ' αυτόν τον τρόπο παραγωγή διδακτικού έργου.

- Καθιέρωση νοσοκομείων που θα παρέχουν τον τίτλο του Ειδικού Νοσηλευτή σε κάθε υγειονομική περιφέρεια με πολλαπλά οφέλη και για τα ίδια τα ιδρύματα.

Τελικός κερδισμένος από όλα αυτά ο χρήστης των υπηρεσιών υγείας, που πλέον θα τον αντιμετωπίζει Νοσηλευτής, ο οποίος από την πρόσληψη του θα είναι έτοιμος να του δώσει υπηρεσίες υψηλής εξειδίκευσης και εγνωσμένης αξίας.

Απαραίτητο εφόδιο για την πρόσληψη θα πρέπει να είναι και ο τίτλος της Νοσηλευτικής Ειδικότητας.

Οι προτάσεις που ως άνω αδρά περιγράφονται, αποτελούν **ένα ρεαλιστικό πλέγμα θεσμικών παρεμβάσεων και μεταρρυθμιστικών τομών** καθώς σήμερα η χώρα μας διαθέτει τόσο την υλικοτεχνική υποδομή όσο και το εξειδικευμένο προσωπικό που είναι ικανό να τις υλοποιήσει. Αυτό που απουσίαζε μέχρι σήμερα, ήταν η απαραίτητη **Πολιτική βούληση** και η **συγκρουσιακή διάθεση με κατεστημένα και συμφέροντα δεκαετιών**, που εγκλωβίζουν τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου σε βάρος της κοινωνίας.

Θεωρούμε ότι η υιοθέτησή τους αποτελεί αναγκαία συνθήκη για το απαραίτητο άλμα φυγής σε ένα ελπιδοφόρο μέλλον έξω από το τέλμα της σημερινής κρίσης.

Με Τιμή κι Εκτίμηση

Για την Εκτελεστική Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Η Γ. Γραμματέας

Γεώργιος Τσόλας

Θωμάη Ασλάνογλου